

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg bliver nødt til at fastholde, at hr. Ole Sohn nøjes med at kigge på den ene side af mønten, nemlig på dem, der er på efterløn, hvor jeg siger, at hvis man nu kunne gøre det lidt mere attraktivt for dem at arbejde, så er det en god idé. Det er rigtig.

Men vi bliver nødt til samtidig at se på den anden side af mønten, nemlig den potentielle nytilgang af efterlønnere. Og i det omfang, man samlet giver en mulighed for at komme i en bedre økonomisk situation end den situation, vi tilbyder i dag, vil der være flere, der vil være fristet til at vælge at gå over på efterløn og så arbejde lidt ved siden af.

Det er en dårligere forretning og bliver meget, meget hurtigt en rigtig, rigtig dårlig forretning for staten, hvis der er et stort antal, der vælger den trafik dér, og den vil slet ikke kunne opvejes af, at der er nogle enkelte af dem, der er på efterløn i dag, som arbejder lidt mere. Det er problemstillingen i sin kerne.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt starte med hr. Anders Samuelsen. Jeg erkender, at mine eksempler tager udgangspunkt i folk, som er på efterløn, men det er, fordi jeg i mit hoved har en relativt stor viden om, hvilke grupper der søger efterløn. Og det er faktisk ofte blandt folk, som enten er tvunget til det i kraft af nedslidning – og det er altså primært blandt de lavtlønnede grupper, de har ikke nogen valgmulighed, de vælger ikke at forlade arbejdsmarkedet – eller det er folk, der er fyret, som nu staten er i gang med at fyre en stor gruppe af dem, der er over 50 år. De kommer aldrig i gang igen og kommer dermed på efterløn. Sådan er det også i det private erhvervsliv.

Hvorimod efterlønsordningen med de seneste ændringer har gjort det til en stor fordel for de højtlønnede at gå på efterløn og tage timer ved siden af. Det er rigtig nok. Men det søger vi faktisk at løse ved at lave en balance, som giver bedre muligheder for de lavtlønnede, som er tvunget på efterløn, og gør det lidt mindre profitabelt for de højtlønnede at gå på efterløn.

Så jeg tror faktisk, at vi får den balance, som Det Radikale Venstre søger, hvis man gennemfører i hvert fald den del af SF's forslag, som vedrører omregningsfaktoren frem for time for time-satsen. Men lad os nu se på det under ud-

valgsarbejdet. Jeg kan forstå, at der er et flertal for, at vi laver et analysearbejde, men ikke binder regeringen op på at fremkomme med forslag, så det korrigerer vi under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 25:

Forslag til folketingsbeslutning om, at amterne overtager statens udgifter til sygedagpenge.

Af Lene Garsdal (SF) m.fl.

(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Dette beslutningsforslag fra SF er en uændret genfremsættelse af det forslag, som var til behandling her i Tinget den 26. oktober sidste år.

Beslutningsforslaget går ud på, at kommuner og amter hver skal afholde 50 pct. af de offentlige udgifter til sygedagpenge. Kommunerne skal tidligt gå ind i finansieringen af sygedagpengeudgifterne, men de skal til gengæld ikke længere selv betale udgiften fuldt ud efter den 52. uge. Amterne får efter forslaget en ny finansieringsforpligtelse, som de altså skal dele med kommunerne.

SF oplyser, at formålet med at omlægge finansieringssystemet er at øge amternes engagement og tilskyndelse til at gøre noget mere aktivt ved de stigende udgifter til sygedagpenge.

Jeg vil gerne slå fast, at det med den nuværende opgavefordeling er kommunerne, der har